

“तेजस्वस्तु सुखम्” तैत्ति० १।७।७। स्त्रियां ङीप्
सा च २ गजपिप्पल्यां शब्दरत्नां २ चविकायां रत्नमाला
४ महाज्योतिषायां राजनि० । अत्र संज्ञात्वेन सान्त्वत्
सस्य पदत्वाभावे तेजोवतीत्यपि तत्त्वार्थे ।

तेजस्विन् त्रि० तेजस्+अस्तृथे विनि । तेजोयुक्ते “तेज-
स्विमध्ये तेजस्वी दधीयानपि गगयते” साधः । स्त्रियां
ङीप् । सा च २ ज्योतिषतोऽज्ञतायां शब्दर० । २ महा-
ज्योतिषतोऽज्ञतायाम् राजनि० । “तेजोस्विनी कफ-
दासकासाऽऽस्यामयवातहृत् । पाचन्युष्णा कटुस्तिक्तार-
चिवज्जिप्रदोषनी” भावप्र० ।

तेजित त्रि० तेज-णिच्-क्त । शाणिते तीक्ष्णीकृते अमरः
तेजिष्ठ त्रि० तेजस्विन्+अतिशये इत्तुन् यिनेर्लुकि ङिङ्गावः ।
अतिशयेन तेजस्विन । “तेजिष्ठिया तिथिग्वस्य वर्तनी”
अ० १।५।२।

तेजीयस् त्रि० तेजस्विन्+अतिशये ईत्तुन् यिनेर्लुकि ङि-
ङ्गावः । अतितेजस्विनि । “तेजीयसां न दोषाय यज्ञैः
सर्वभुजो यथा” भाग० १०।३।२६। स्त्रियां ङीप् ।

तेजेषु पु० रौद्राश्चन्द्रस्य पुत्रभेदे । “रौद्राश्चन्द्रस्य सहेष्वासा दशाप्
सरसि सन्मवाः” इत्युपक्रमे । “तेजेषुर्वलवान् धीमान् स-
त्येषु चन्द्रविक्रमः” भा० आ० ८४ अ० ।

तेजोनाथ तीर्थभेदे शिवपु० दृश्यम् । [रत्नमा० ।

तेजोमय्य पु० तेजो मध्याति मन्व-अण् । गणिकारिकायाम् ।

तेजोमय त्रि० तेजस्+प्रचुरार्थे विकारे वा मयट् । १ तेज-
प्रचुरे २ तेजोविकारे ३ ज्योतिर्मये च । स्त्रियां ङीप् ।
“तेजोमयो वाक्” इति आ० उ० श्रुतिः । “तस्य तेजोमया
लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः” मनुः ।

तेजोमाता स्त्री तेजसां सत्त्वगुणानां मातांशः । इन्द्रियेषु
भूतानां सात्विकांशेभ्य एव तेषां सत्त्वोत्पत्तिः सांख्यसिद्धा ।
तेजोमूर्ति पु० तेजस्तेजस्वती मूर्तिर्यस्य । १ सूर्ये २ तेज-
आत्मके ३ तेजःप्रचुरे च त्रि० । “य गच्छति परं स्थानं
तेजोमूर्तिपथजुना” मनुः ।

तेजोरूप न० तेजः सर्वप्रकाशकं चैतन्यं रूपं स्वरूपं यस्य ।
ज्योतीरूपे प्रकाशात्मके ब्रह्मणि “अशीरं विषहवदि-
न्द्रियवदतीन्द्रियम् । यदसाञ्चि सर्वसाञ्चि तेजोरूपं नमा-
स्यहम्” ब्रह्मसूत्रे पु० । ६ तं । २ तेजसो रूपे च अग्नि-
गच्छे तद्रूपं दर्शितम् ।

तेजोवत् त्रि० तेजस्+अस्तृथे मत्तप् मत्तवः बा० न पदत्वम् ।
तेजोयुक्ते स्त्रियां ङीप् । सा च (तेजस्वत्) गङ्गोक्ताद्येपु ।

“तेजोवता लोकगन्धेन सार्द्धम्” मत्तपु० । अग्न्यावाहनमन्त्रः

तेजोविन्दु पु० उपनिषद्भेदे उपनिषच्छब्दे दृश्यम् । [राजनि० ।

तेजोवृक्ष पु० तेजोयुक्तः वृक्षः शा० तं० । क्षुद्राग्निमन्त्रवृक्षे

तेजोवृक्ष न० तेजसः वीर्यस्यातुरूपं वृक्षम् । वीर्यातुरूप-

चरिते । “इन्द्रास्याकस्य वायोश्च यमस्य वरुणस्य च ।

चन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याश्च तेजोवृक्षं नृपचरेत्” मनुः ।

तेजोह्वा स्त्री तेजः ह्वयते स्रज्जते ह्वे-क । तेजस्विन्यां लता-

याम् भावप्र० । “कस्मिन्नकां ससिन्दूरं तेजोह्वा तस्य-

काङ्क्षये” सुश्रु० । [२] “तेदनीं देवतां प्रीणामि” वेददी० ।

तेदनी स्त्री देवताभेदे “तेदनीमधरकण्ठेनापः” यजु० २५ ।

तेन अ० तदु+वा० एन । १ तद्वेत्तुनेत्यर्थे भरतः । ते इति न इति

शब्दौ यत् । २ गानाङ्गभेदे पु० । “तेनेति शब्दस्तेनः

स्यान्मङ्गलानां प्रदर्शकः । ते शब्देनोच्यते गौरी नशब्दे-

नोच्यते हरः । तेन माङ्गलिकसायं शब्दस्तेन इति

स्मृतः” सङ्गी० दा० ।

तेप कम्पे, च्युतो च भ्वा० आ० अक० सेट् । तेपते अते-

पिष्ट । तितेपे । ऋट् । अतितेपत् ।

तेम पु० तिम-अण् । आर्द्राभावे । अमरः ।

तेमन न० तिम-ल्युट् । १ आर्द्राकरणे । कर्मणि ल्युट् । २ व्यञ्जने ।

अमरः । आधारे ल्युट् ङीप् । ३ चूलीभेदे हेमच० ।

तेलु पु० नृपभेदे ततः राजन्यां विषये देशे वुज् । तैलवक तेलु-

नृपविषये देशे । [तितेवे । ऋट् । अतितेवत् ।

तेव क्रीडने भ्वा० आ० अक० सेट् । तेवते अतेविष्ट ।

तेवन न० तेय-भावे लुट् । १ क्रीडायाम् । आधारे लुट् ।

२ केलिकानने हेमच० ।

तैड पु० तिङां व्याख्यानः पयः अण् । तिङां व्याख्याने पय्ये

तैजस न० तेजसो विकारः अण् । १ इते, २ धातुद्रव्यमात्रे च ।

साङ्ख्योक्ते ३ रजोयुष्मोत्पत्ते त्रि० । “वैकारः सात्विको नाम

तैजसः राजसः सूतः । भूतादिस्तामसस्तोऽपि पृथक्

तत्त्वान्यवाहजन्” पदार्थादर्शधृतवाक्यम् ।

“सात्विक एकादशकः प्रवर्तते वैकृतादहङ्कारात् । भूतादे-

स्तन्मात्रः स तामसस्तैजसादुभयम्” सां० का० । “ननु यदि

सत्त्वतमोभ्यामेव सर्वं कार्यं जन्यते तदा कृतमकिञ्चित्करेण

रजसेत्यत आह तैजसादुभयं तैजसात् राजसादुभयं

गणद्वयं भवति । यद्यपि रजसो न कार्यान्तरमस्ति

तथापि सत्त्वतमसो स्वयं क्रियासमर्थे अपि न स्वस्वकार्यं

कुरुतः रजस्तु चलतया ते यदा चालयति तदा स्वस्व-

कार्यं कुरुत इति तदुभयस्मिन्नपि कार्ये सत्त्वतमसोः